

Премія Антонія Годинкы
Hodinka Antal Díj
2014

На обкладиці портрет Антонія Годинкы (акварел Василя Скакандія)

РУСИНСЬКИЙ RUSZIN VILÁG SVIT

рочник XII. число 105., януар – фебруар 2014
XII. évfolyam 105. szám, január – február 2014

*150-ручний юбілей
Антонія Годинкы*

Курта кроника

Януар

11.: За пудпорованя Столичного РНС, Русиньского Културного Общества, Вседержавного Русиньского Самосправованя и столичных районных самосправовань был організований **Крачуновы бал**, у керетох котрого были представені русиньскі руздвяні обычаї. Затым был концерт, руздвяна вечера и яркый бал.

20.: Зачав фунговати у Сарваші **Русиньскый Научно-изгладовательный Інститут** у Сегедьскуй Высшуй Духовнуй Школї Ференца Галя. Научну інституцію возглавив Др. Михаил Капраль.

24-26.: Пуд організації Мужьского Хора Сятого Єфрема, Національного Културного Фонда и Гайдудорогьскуй Єпархії у Нїредьгазі был проведен шор програм пуд титулом **Дні Сятого Єфрема**. Акцію отворив єпископ Гайдудорогьскуй Єпархії Фюлєп Кочіш. Высокий уровень програми застачили многі мадярьскі и загатарні артисты, межи котрых были Manel Nin OSB (Рим), Нектарія Кранці (Атины), Марта Шебештен.

Фебруар

8: У авлі засідань на Ётвеша, 10. тримали **конференцію** по случаю 150. ручниці од дня роженя академика **Антонія Годинокы**. Акцію пудпоровали Русиньскі Самосправованя Будапешт-Терейзвароша и Будапешт-Уйбуды.

12.: Пейчськoe Русиньскoe Національное Самосправованя доведна з Пейчським Руським Центром організовали красну акцію по испоминаню жывота и діяльства **Антонія Годинокы**. За жытєвыи и научный путь академика

повідав пензіонований доцент універзітета Др. Золтан Медве. На памятным вечарі ся зучастили познаті учені Др. Марта Фонт, Др. Ендре Лендваї, Др. Валентина Вейгварі, Др. Еріка Гуті, Кароліна Руснак, студенты містного універзітета.

15.: Русиньскoe Національное Самосправованя Ваца и Бібліотека Лайоша Катоны організовали

презентацію умілецького албома за діяльство **Івана Манайла** и выставку ёго ищи непознатых робут. У бібліотечнуй галерії вшитых притомных

привітав діректор бібліотеки Дюла Мандлі, а выставку отворив умілецьознатель Балаж Феледі. У акції выступили музыканты – уміліці игры на гуслєх Атіла и Татьяна Боніславські.

15.: Депутатський корпус Вседержавного Русиньского Самосправованя у резиденції ВРС тримав первое сєго рока **очередное засіданя**, на якому было прийнято бюджетный план ВРС и Інституцій на 2014. рук, а также лішту кандидатув од ВРС на парламентські выборы 2014. рока. За єдным ходом зачала ся передвыборна кампанія кандидатув у депутаты Парламента Мадярьщины.

15.: За пудпорованя Вседержавного Русиньского Самосправованя, Столичного РНС и многих містных и регіональных русиньских самосправовань и сосполных організації тримали **День памянти Антонія Годинокы**. Коло гроба академика на Націоналнум Цвынтарі на улиці Фіумеї Преосвященный и Преподобный отець, єпископ Гайдудорогьскуй Єпархії Фюлєп Кочіш одкончив Панахиду. Затым пак одбыло ся возложеня вінцюв, а дале у авлі Столичного Центра Національных Самосправовань – торжественное врученя премій Антонія Годинокы. Ищи булше настрой акції пудняв выступ співачкы Анны Ляхович. На праздникови одбыли ся презентації новых выдань, а на конєць – торжественный прийом.

22.: За пудпорованя Ліпотварошьского Русиньского Національного Самосправованя 5. района Будапешта, а также Вседержавного, Столичного и многих районных и містных русиньских самосправовань тримали **Празничный Фаршанговый Тайстровый Бал** у авлі Центра Умілств „Aranytíz”. Главні організаторы фаршанга: предсідатель РНС Легел Донат и його заміститель Бейла Надь. По законченю програмы, котру ушорив предсідатель Будапешт-Йовжефварошьского РНС Др. Янош Сабов, зачали ся кушаня принесеных національных страв и танці.

Честовані Читателі!

Май повну інформацію за жылот Русинув Мадярьщины годні сьте дустати на нашуй інтернет стороні: <http://ruszin.com>

Ипен там у меню глядайте и електронну верзію нашуй новинкы!

День пам'яті академіка Антонія Годинки

Каждый рік у сей час Русини Мадярщини сходять ся на торжества по случаю дня роженья академіка Антонія Годинки. Само собов, же не був вунітков ані атом юбілейный рік честованя славного сына русинського народа. За устоявиов ся традицієв торжества ся зачали на познатум про каждого мадярського горожанина меморіалнум цвинтарі на Фіумейській улиці у Будапешті коло могили мадярського історика и великаша русинського сосполного жывота XX столітя.

Приятнов особостєв сєгоручного праздника было, же панахїду тримав єпископ Гайдудорогській Єпархії Преосвященный Владыка Фюлєп Кочіш, котрому помагали при томні сященики з ушыткых кунцов нашуй отцюзныны. Сїмболично, же нараз по отконченю службы многочиселна публика перестяговала ся на улицу Академії. Ту, такой нараз супроти будовлі Академії Наук Мадярщини, де до теперь хранить ся у одділі рукописув дїдузнына нашого академіка, одбыло ся ужек єденацятє торжественє передаваня премії Антонія Годинки.

У параднуй салі Центера Національных Самосправовань Будапешта засїданя, ги все у майторжественых случаєх, было отворенє зобравшыми ся колективным співанєм русинського гімна и привітственєв бесїдов предсїдателя Вседержавного Русинського Самосправованя Віры Гіріц.

Честовані гості!

Днесь Русини Мадярщини празднують 150-ручний юбілей познатого академіка Антонія Годинки. За писательським псевдонімом „Сокрыницький Сырохман” стоїть великий ученый, педагог и писатель з європейським школованєм, котрый до кунця свого жывота обстав ся вірным своєм грекокатолицькому коріню, декан и ректор Пейч-

ського Університета, дійстный член Академії Наук Мадярщини, котрый примножовав наші культурні цїнності, голосив на цїлый світ за жыючий межи Карпатських гур народ – Русинув, за їх рушну історію, самобытні традиції, культуру и народное умїлство, за їх приязаность ку національному грекокатолицькому віроисповіданю. Десять роки сперед сїм, 24. януара 2004. рока на засїданю Вседержавного Русинського Меншынового Само-

справованя было приня-
тоє рішєня за учинєня и
награждєня Премієв Ан-
тонія Годинки. За послїд-
ні роки лавреатами Пре-
мії Антонія Годинки ста-
ли 56 особ, межи первыми
были: достойный продов-
жовач дїятельства позна-
того академіка Антонія
Годинки професор Ішт-
ван Удварі, духовні до-
стижєня котрого и дал-
ший розвуй русиністики
у Мадярщині будуть про-

довжовати ся од сєго рока у Русинськум Изгладовательнум Інституті на базі Сєгедьскуй Высшуй Духовнуй Школы Ференца Гала. Хоснувучи днешнєй сятю, ту у торжественуй обстановці любила бы-м од имени русинськуй сосполности красно подяковати Міністерії Трудовых Ресурсув за проведенє дїятельство, зацїленє на созданя Русинського Научного Інститута, а также привітати межи нас Др. Андраша Берталана Сейкея, главного радника адміністрації МТР.

26. октовбра 2013. рока собур Вседержавного Русинського Самосправованя на ініціативу Комісії Културы и Вошколованя (предсїдатель Маріанна Лявинец) номіновав лавреатур Премії Антонія Годинки 2014. рока.

На днешнєм сяткованю юбілея и торжестві врученя премії особєнну атмосферу застачать факт, же межи лавреатур премії маєме можность вітати: духовного отця грекокатолицьких Русинув Мадярщини, єпископа Гайдудорогській Грекокатолицькуй Єпархії Преосвященного и Преподобного Фюлєпа Кочіша; двох вірных служителєв мадярськуй грекокатолицькуй церьковли парохув о. Золтана Ярмі и о. Яноша Мункачі; дїятельных особ у сфері захранєня русинського ідентітєта, културы, материнського языка и традицій, муцных у своєм віроисповіданю жун Яношне Русинко и Андрашне Семан; и на конєць, айбо не в послїдню очередь, ведучого редакції, удостоєнуй Націоналнуй Премії 2013. рока, сосполнуй інформаційнуй новинки Русинув Мадярщини „Русинський Світ” Др. Михаїла Капралє.

Гратулуєме преміантум!

Фюлєн Кочіш,

єпископ Гайдудорогськый Єпархії, родив ся 13. януара 1963. рока у Сегеді. Высшое школованя зачав у Греко-католицькым Теологічнум Інстїтуті Сятого Атаназа, затым скончыв Папський Салезькый Інстїтут у Римі. Од 1990 до 1992. рока у Гайдудорогськый Грекокатолицькый Началнуй Школї и Гїмназїї преподавав катехетику. У період од 1992. до 1995. рока був парохом у Торнабараконї. Од 1995. рока готовив ся ку монашому животови у Шевтонськым бенедиктинськым монастырєви у Белгїї. 6. новембра 1998. рока дав монашу присягу перед єпископом Сїлардом Керестешом. Монашое імня взяв Фюлєп. На Крачун 1999. рока зачав у Белгїї монашое послушництво, затым бывав у основанум ним Дамовцькым монастырєви. 30. юнія 2008. рока у Гайдудорогу єпископ Сїлард Керестеш, пряшовський грекокатолицькый архїєпископ Ян Бабяк и мукачовський грекокатолицькый єпископ Мілан Шашік высїтили го на єпископа.

За послїдні роки пуд веденєм єпископа Фюлєпа Кочіша живот грекокатолицькый церьковли Мадярщини зачав розвивати ся з новов силов. Грекокатолицька община з великым ентузіазмом наслїдує свого пастыря пуд час паломництв, церьковных праздникув и акцій, пудпорує и активно помагать реалізувати ушыткї зачинаня пана

преподобного отця. Благодатное діятельство пана єпископа Фюлєпа Кочіша дало особенні результаты у сфері школованя. Дякувучи єму пооткрывали ся многі началні, середні и высші школы, были побудовані нові и одреставровані старі храмы. “Дозераня и розвуй русинського языка є важным про нас у порозуміню стародавнєго языка літургії, котрый годен пудняти вшытких нас у небесный світ, у котрый з властных сил пудняти ся не можеме. З єго помочов постигать ся сила сятого тайнства, сильнішшым ставуть капчаня и з Всевышнім, и з ближнім”, – голосив минулого рока на нашум Націоналнум Сятї Владыка Фюлєп.

Андрашине Семан,

рожена Марія Варга-Міга, родила ся 28. апрїля 1953. рока у Шаторолїоуйгелї

По сконченю Комловшськый Началнуй Школы зматуровала у Середнїй Спеціалнїй Школї Садоводства у Шаторолїоуйгелї. Межи 1968-1996 роками трудилася у Гаромгутськым Лісництві, Шарошпотокськым заводї деревлянуй промисловости, Винарськым комбінаті, Шпиталї Ержейбеты у Шаторолїоуйгелї. Ведно з мужем, Андрашом Семаном, у великуй любові воспитали двоих діти. Син Андраш учителює, а їх дочка Беата у родительськым домі насоложує ся опікованєм и любовєв своїх родичув. Моріка єдна з проводных особ Комловшкы, она з великым ентузіазмом дозерать народні традиції. Од 1986. рока, ги член Комловшського Національного Кружка “Пава”, зберать містні русинські співанкы, дозерать народні містні обычаї. Моріка велми активно ся зучастила у створеню Комловшськый Хыжі-музея, и теперь дозерать колекцію сященницьких риз, які

хранять ся у грекокатолицькым храмі, а также саму церьков и околности. Ги заміститель председателя містного Русинського Самосправованя координує роботу депутатського корпусу, організовані нима акції захарення традицій – Крачун, фаршанг, таборова ватра стрічення яри, Русинське Націоналное Сято и презентації їдінь націонал-

нуй кухні – добрі извістні далеко за гатарами. Депутатський корпус пудпорує русинську пресу Мадярщини и вуданя новых публикацій, роботу русинських сосполных організацій, акції памняти Ференца Раковція II., Русинський Отпуст. Ги вірна парохіанка комловшськый грекокатолицькый общины Моріка є газдинєв и помучником многих церьковных таборув, паломницьких акцій, котрі вже много рокув мавуть великий успіх.

Яношне Русинко,

рожена Марія Шоовш, родила ся 28. септембра 1944. рока у Маріяповчі у греко-католицькій фамілії. Її отець був лісником, а мати газдовала дома. По законченню Нїредьгазького Медичного Училища дустала матуралное высвідчення у гімназії имени Фрідеша Коранї у Надькалови. Од 1966. рока до пензії працювала медсестров, а пוזднійше старшов медсестров у Маріяповчськым Сиротинцєви. Свою роботу она все сповняла сорголомшно и з великов любовєв. 1962. рока оддала ся за Яноша Русинка, з котрым у злагоді и любови выховала двоох дочок Юдіту и Тюнде. Совмістный жывот їх був ошасливленный роженєм єднуй внучкы и чєтырєх унуков, а у кунцєви прошлого рока родив ся правнук. 2005. рока Янош Русинко спочив у бозї, а Марія вшиткый свуй час присячує фамілії и русинськуй сполности. Маріяповч є містом паломництва грекокатолицьких Русинув, єднов из майважных віх історії нашого народа, заруков захранєня нашуй общины. Зато тримали сьме велми важнов и радостнов

вістков сформованя 2006. рока Русинського Меншы-нового Самосправованя Вароша Маріяповч, предсїдателєм котрого вубрали Яношне Русинко. Она своїм авторитетом и організаторськыма способностями сполчила обывателюв Маріяповча, котрі дозеравуть своє коріня и культуру.

Тяжко было бы перераховати многогранность її діятельства в інтересах нашуй русинськуй общины, айбо перелічимо хоть поєдні з них: організація 2007. рока Русинського Національного Сята, пудпорованя и презентація русинськуй масмедії, публикацій и аудіоматеріалув, організація паломництв, дозераня традицій. Айбо майпамнятнійшыма суть маріяповчанські таборы материнського языка и етнознавства про діти и молодеж, де, дякувучи конкурсным грантам, русинські діти мавуть можность задарь проводити час у сєму паломницькому місті, упознавати свою історію, традиції и вічні жерела нашуй грекокатолицькуй релігії.

Преподобный о. Золтан Ярмі, грекокатолицький священник, парох у Філкегазі.

Родив ся 29. октовбра 1975. рока у Кішварді, у грекокатолицькій фамілії и ту пережив свої діточі роки. По сконченню середной школы, поступив у Нїредьгазький Інстітут Теології Сятого Атаназа. Вусячення го у сященикы одбыло ся у нашум націоналнум паломницькым місті Маріяповчі 6. августа 2001. рока у празник Преображенія Господня. Сперед сїм вун женив ся на Моніцї Комолаї, котра є вірным помочником му у єго службі, а они ведно суть родичами трєх діти.

Єпископ назначать го помучным парохом у парохію на площі Руж у Будапешті, котра богата і славна своєв минулостєв. Ту вун стає духовным служителєм про люди из сїверно-восточных регіонув, котрі глядавуть ліпший жывот у столичнум вароші.

Од 2009. рока вун служить у богатум на русинські традиції Гедькєзі. Основна єго парохія є у Філкегазі, айбо вун обслужує вірникув-грекокатоликув 20 поселєнь. О. Золтан Ярмі робить значный вклад у захранєня русинських традицій и обычаюв містных поселєнь, реставрацію храмув і філкегазськуй церьковли, збогачєня мате-

ріалных цїнностей палгазськуй церьковли.

Майблагородніші єго діла и результаты сященицького служєня: наповнєня храмув вірниками, духовное наставництво парохіан, хованя молодежи, організація богатых програм, реалізованя конкурсных програм.

О. Золтан Ярмі є вірным пудпорователєм и помучником русинських самосправовань Філкегазы и Палгазы.

**Преподобный о.
Янош Мункачі, греко-
католицький свяще-
ник, парох Ейрпотока.**

Родив ся 25. мая 1968. рока у Матесалці и вихововав ся у грекокатолицькуй родині. У хыжі робутных родичув научив ся, же лем тяжкий труд годен принести довготервучі резулты и плоды. По сконченню середной школы вун поступив у Ніредьгазський Інститут Теології Святого Атаназа. Потому став помочным пастырьом и учителем релігії у селі Берзек Боршодськуй области, затим пак у парохії Мішколц-Діюшдёр, а пוזднійше у Черегатськуй Гадні.

У руднум вароші Матесалка 6. септембра 1997. рока єпископ Др. Сілард Керестеш высятив о. Яноша Мункачі у священныкы, потому вун продов-

жовав свою службу у Гадні уже у якусти сященика. Ту вун жыє из своєв жонов Агнесов Дей, уроженков Мучоня, ведно они виховувуть трєх діти. По суй службі у богатуй на грекокатолицькі і русинські традиції Гадні, о. Янош Мункачі од 2003. рока стає сящеником у Модєровшці. Ту вун вюх свою духовну службу в атмосфері муцных релігійных и богатых русинських и історичных традицій. Од 2009. рока о. Янош Мункачі парох парохії Ейрпотока. Вун перетворив малый храм поселєня на правдиву сокровищницю, побудовав нову фару, став создателем новых и хоронителем старых грекокатолицьких традицій на філієх парохії Ейрпотока.

Депутатський корпус Вседержавного Русинського Самосправованя у октовбрі 2003. рока, з цілєв заповнити недостаток печатануй русинськуй прєсы у Мадярщині, приняв рішеня основати сосполну інформаційну новинку Русинув Мадярщины **„Русинський Світ”**. Новинка и ї мадярськоязычна прилога выдавали ся місячно тіражом єден тысяч єгземпларув. За куртый час по основаню „Русинський Світ” став шыроко популярным межи членув нашуй русинськуй сполности.

Од 2003. до 2011. рока редакцію сосполнуй інформаційнуй новинки Русинув Мадярщины „Русинський Світ” вюх Др. Степан Лявинец, а ї членами были: Др. Маріанна Лявинец, Др. Янош Сабов, Валерія Мориляк, Олга Сілцер-Лікович, Андрій Манайло, Ірина Скиба. Редактором мадярськоязычнуй прилогы была Марія Ортутай.

2011. рока депутатський корпус Вседержавного Русинського Самосправованя приняв рішеня за внесєня поєдных змін односно новинки „Русинський Світ”, а ипен: зменшити тіраж до 500 дарабув, перестати вудавања мадярськуй прилогы,

зачати публикацію двоязычнуй новинки раз до двох місяцув на двадцятюх боках. Также было принято рішеня за новый став редакційнуй колегії новинки. У резултаті сєго рішеня ведучыма редколегії стали Др. Михаил Капраль и Янош Мигаль Соноцкі, а членами – Андрій Манайло, Шара Перне-Кламар, Ірина Скиба.

Змінило ся число и розмір рубрик, первенство дустали статі за діятельство русинських національных містных и регіональных самосправовань и грекокатолицьких парохій, матеріалы за генеологічні изглядованя и доимы участникув літних таборув и т. д. Новинка дуплєє єднаку інформацію на русинськум и мадярськум языках, а также у нуй стало булше фото и ілустрацій.

Новинка „Русинський Світ” зайняла достойное місто у націоналнуй масмедії Мадярщины, премьер-міністер нашуй отцюзнины Віктор Орбан 2013. рока удостоїв ї Націоналнуй Премії.

Бокшай

Сёго рока будеме одзначати юбілей – 140 рокы од роженя познатого Русина – о. Йоана Бокшай, славного сына Пудкарпатя, за котрого знавуть далеко за його гатарами. У нашуй рубріці „Генеалогія” днесь ся стрітимо з прямим його потомком – Пейтером Бокшайом, котрый днесь служить дяком у Нїредьгазькум Грекокатолицькум Соборі (Ред.)

М. К.: На самый перед зазвідам, што знаєте за познату пудкарпатську фамілію Бокшайов, ис котруй походите и вы?

П. Б.: Знаву, же бесіда на самый перед иде за мого прадіда Йоана Бокшай, котрый ся родив 6. януара 1874. рока у Хусті.

Його отець – Берталан Бокшай, солтабирув [днесь бы уповіли районный судья – Ред.], мати – Ілона Ковордані. Выхововав ся у глибоко вірувучуй чотыридїтнуй фамілії, мав дві сестры Ірину и Ізідору, брата Андрія. Реагувучи на музыкальні схопности дїтваку, родителї доста у раннюм возрастї зачали нанимати му корепетітора. Началну школу будучый композітор скончив у Хусті, середню школу и теологію вхуdiv пак в Ужгороді. Рока 1898. преосвященный єпископ Юлій Фірцак вусятив го за попа. Перед сїм женив ся на Маргареті Демянович, у їх фамілії родило ся четверо діти: Маргарета, Андрій Адалберт, Юлій и Ілона. Служити помучным сящеником зачав у Липчі пуд Хустом, пак куртый час був капеланом у Хусті. 1899. рока дустав пост музыкального руководителя Ужгородського Педучилища и Духовнуй Семінарії. На просьбу єпископа у соавторстві з Йосифом Малиничом вудав нотный зборник “Церковное Простопініє”. Пуд час веденя хора ужгородського катедрального собора, вун изробив за єдныма жерелами 10, а за иниыма 11 обробок Літургії Сятого Йоана Златоуста, межи яких майпозната „Літургія до мажор про мішаний хор”. Ипен сей твур був вуданий музыкалнов студієв у Ровжавелді, майже, же 1911. рока. У послідні рокы и инші його обробкы літургії про мужський и мішаний хор звучали у грекокатолицьких храмах. У рукописнуй формі захранила ся лем єдна из його Літургій, а вишиткі инші творы десь стратили ся, вадь находять ся у непознатум місті. Йоан Бокшай уже 1904. рока из своїм хором выступав у многих містох.

1909. рока Йоана Бокшай перевели у

Будапешт, ту вун був учителём релігії у гімназії. Ведно з сїм його завданєм было організовати Пештський Грекокатолицький Хор и потовмачити старославянську літургію на мадярський язык. За час перебування у Будапешті Бокшай продовжав розвивати свої музыкальні знатя, штудовав у консерваторії.

1912. рока вертають ся у Пудкарпатя и стає синевирськым парохом. Ту вун пережыв з фамілієв світову войну. 1919. рока єпископ Антоній Папп назначать го хустськым парохом и регіональным архієрєм, а од 1922. рока – членом консісторії. Од 1939. рока Йоан Бокшай депутат мадярського парламента. До кунця своїх днів Йоан Бокшай з одданостєв и любовєв служив на благо своїх вірникув - парохіанув. Встиг зробити много про свуй русинський народ, зато 24. апріля 1940. рока многочиселна сполность спровадила го у послідню путь. Обряд одправы вели преподобный о. Александер Стойка, єпископ Мукачовський Грекокатолицькуй Єпархії у притомности многих сященикув и парохіан. Груб Йоана Бокшай находить ся пуд Хустськым замком.

(Из научного доклада нашого гостя Пейтера Бокшай на конференції у Нїредьгазькуй Грекокатолицькуй Высшуй школі Сятого Атаназя; ищи тилько зазначиме, же булше за о. Йоана Бокшай, за його активну сосполну позицію межи Русинами, роботу у Парламенті и т. д. наша новинка писала у десятум числі другого рочника (юлій 2004. рока), коли сьме праздновали 130 ручный юбілей славного сященика, композітора-дїрігента из фамілії Бокшайов)

П. Б.: Єден из сынув Йоана Бокшай був сящеником, кликали го Бокшай Дюла-бачі, вун свою старость прожыв у Кошицєх, де и умер. От того періода у нашуй фамілії фах сященика нико не наслідовав, докля я не став продовжовачом сёго призваня. По законченю семінарії я служив єден рук у Дамовцю, пак єден рук у поселеню

Уйфегейртов капеланом, у статусі ученика священника. Затим два роки служив єм у паломницькым домі у Маріяповчі. Вліті 2012. рока я ся женив на Бернадет Котрань и дустав назначена у Ніредьгазу. У августі 2012. рока мене вусятили на диякона, йсе перва гарадіча ку рангові священника. Ведно з жонов воспитуєме сына Бенедєка.

М. К.: Якый бив ваш путь ку церкві?

П. Б.: Споминаючи діточі роки, годен єм уповісти, же все ходили сьме на другый день Крачуна и Великодня у храм на площу Руж у Будапешті. Пузднійше, майліпше упознавши грекокатолицькі церквунні обряды я пудкапчав ся ку церквунному животу и йшов дале сїм путём.

М. К.: Думам, же у грекокатолицькуй церкві ушыткі познавуть фамілію Бокшай, се помагать вам, вадь стримує?

П. Б.: Днесь хыбаль старша генерація знає за о. Йоана Бокшай. Межи моложавов за йсе мало знавуть, зато сміло мож повісти, же я зачав свуй путь з чистого листа, и не лежить на мені терьх таких требовань, які были сформовані на основі живота моїх предкув. Можу уповісти, же я мам муцное коріння, айбо дале идучи своїм путём служу ушыткыма силами на благо церквы.

М. К.: Ци маєте даякі капчаны з днешнім Пудкарпатём?

П. Б.: Сітуацію познаву. Ту у Ніредьгазі булше, ги половка мого курса были семінаристы з Пудкарпатя, котрі и теперь служать там священниками. Напримір, о. Роланд Пёсе, о. Крістіан Абрань, о. Єнёв Лёвдар, вадь Сергій Русинко, котрый ищи чекать вусячення. У роки вошколованя даскулько раз путовав єм з німа у Пудкарпатя. Быв єм и в Ужгороді, айбо не мав єм возможности зучастиити ся у церквунным обряді. Памнятам, же атмосфера храма, а также образ за основным олтарём, справили на ня муцный доим. Бесіда за образ, котрый намалёвав Йосиф Бокшай. Сякі доимы суть жерелом силы про каждоdnёвость. Дуставу інформацію з інтернета, напримір за ліцей у Карачині, де много рокув працював муй цімбор Сергій, а теперь служить і о. Роланд.

М. К.: Звикли сьте путовати на Пудкарпатя и теперь?

П. Б. Айно, з радостёв. Не позераючи на то, же каждое путованя через гатар мож кваліфіковати історичным событїєм, айбо я при можности з радостёв пуваю на землю предкув, хоть не буду таїти, же чувствув, же моя стежа є ту у днешній Мадярщині. Єдна біда, же не знам говорити по русинськы, так же без цімборув не годен єм ся обыйти. И то правда, же вже доста давно не був єм у Пудкарпатю.

К. М.: Вернеме ся ищи ку корінєви вашуй фамілії. Што знаєте за происхожєня фамілії?

П. Б.: Генеологічноє дерево нашуй родины зачинать ся од 13. столітя, коли наш предок дустав немешський титул. У нашуй файті суть не лем священники, а и воякы. Оба дві професії суть розличні, айбо и дуже похожі, як у войську, так и у церквы мусай сповняти розказы старшого за рангом. Священники также присягають послушность епископу. Окрем воякув и священникув у файті Бокшаюв были также педагогы, дохторы...

Щит родового ерба красять символы, які значать членув родины: у верхній часті лутня и схрещені мечі, ги символ народного півця. Зліва – списаний скуранный свиток – символ мудрого філософа. Справа – трираменний криж, ги символ грекокатолицьких священникув. У нижній часті пувмісяць и звізда, ги тюркське происхожєня рода. За стародавность родины Бокшай свідчить корольовська ділома: „Мы, Ласло IV, законно коронованный з волі Господа Творителя король дїнастїї Арпада, правитель Мадярщины, Далмації и Горватїї, даным документом выявляю свою волю и даруву немешський ранг лучнику Дёрдєви национальности Бокша за проявлену у дюрнкуртськуй битві храбрость...”

(Из доклада, поз. выше)

М. К.: Де жыла ваша фамілія по войні?

П. Б.: Фамілія мого діда перестяговала ся у Будапешт, де родив ся и муй отець. Дідика Андрія, богу жаль, я не памнятам, бо-м ся родив вже по його смерти. А муй стрыко Іштван и стрына Ержейбет родили ся ищи у Пудкарпатю, айбо діточі роки провели ужек туй. Сяким кіпом йся голуза нашого фамільного дерева, ги и муй отець, воспитовали ся у Мадярщині. Муй отець за фахом інженер-садовник уже не говорить по-русинськы. Ипен зато и я маву проблемы з церквунными обрядами на церквунно-славянськым языкови.

М. К.: Што знаєте за своїх родакув у днешнім Пудкарпатю?

П. Б.: Бесіда иде за многорозвітвлену фамілію. Накулько знам, у Пудкарпатю не лишив ся нико. Є родина, што перебрала ся за океан. Муй дідо мав четверо діти, дває также пушли до Америки глядати серенчу. Там муй стрыко Іштван Бокшай став дохтором, пак и ёго донька. Они и теперь там жыють. Тримлеме з німа контакты. Каждый рук ведно з дітьми навщивлюють нас.

М. К.: Дякуєме за бесіду и жєлаєме вам успіхув на вашум духовнум и жытєвум путьови.

Стратегічний план далшого фунгованя Русинського научно-изгядовательного Інститута при Сегедській Высшуй Духовнуй Школї Ференца Га́ла

По пувручнуй павзі мадярська русиністика зясь ся вернула у кереты окремой научнуй інституції. Од 20. януара с. р. у Сарваші, извістном центері бываня мадярських Словакув, у будовлі, котра ипен сёго рока од університета Сятого Штефана передана была Сегедській Высшуй Духовнуй Школї Ференца Га́ла, перві крочаї робить Русинський научно-изгядовательный Інститут. У спокуйнум тихум місті иде робота по заряджованю буторём, оргтехніков и т. д. новозаложенуй інституції. На днесь рішені кадрові вопросы. Возглавив інститут бывший професор катедры української и русинської філології Ніредьгазькуй Высшуй Школы Др. Михаил Капраль. Межи робутниками ищи дває из Ніредьгазы – Рената Романюк и Наталія Капраль. Доповнила „ніредьгазький корпус” зачинавуча славістка Габрієла Гіріц.

Надієме ся, же за файні и хосенні результати роботи новуй научнуй єдинки мадярської славістики дузнаєме ся ищи не раз. А днесь лем куртенько яло очертити основні (ідеалні!) задачі про Русинський научно-изгядовательный Інститут:

- Пудготовка учебникув, словарюв и помочных книг про мадярських вошколашув, котрі штудувуть русинські дісціпліны; методична и практична пудготовка помочных книг про ховательов захоронок з вошколованём русинського языка

- Изгядованя у сфері русиністики:

- а) русинський літературный язык Мадярщины: фонетика, фонологія, графика, ортографія, граматика, словотвореня, лексика, синтакс, функціональні стилі

- б) історія русинського літературного языка

- в) русинська діалектологія

- г) русинсько-мадярські, русинсько-словацькі и т. п. межіетничні культурні и языкові капчаня

- д) історія русинської періодики, язык періодики

- Пудготовка до публикації и вуданя робут вутцюзняных и загатарных изгядовань у сфері русиністики

- На базі фондів бібліотеки бывшуй катедры української и русинської філології Ніредьгазькуй Высшуй Школы и приватных зберьок членув новоотвореного Русинського Научно-изгядовательного Інститута формованя и збогаченя бібліотеки русиністики: составленя общого и тематичного каталогів; бібліографічні изгядованя; збераня и систематизація артефактів, злученых з історієв русинської культури и русинського

общества (систематизація и пудготовка матеріалів діяльства Катедры русинської у Будапештському Університеті (1919); Пудкарпатського Общества Наук (1941–1944), катедры української и русинської філології Ніредьгазькуй Высшуй Школы (1992–2013))

- Педагогічної діяльство: розробка и триманя курсів руського, українського и русинського языків про вишйтких, ко штудує їх ги иностранны у школї вадь університеті

- Ознакомленя світоуй и мадярської сполности з проблемами и досягненнями становленя русинської культури у цілови и научных досягнень у сфері русиністики в частности; координація научного и начно-педагогічного діяльства Інститута з братськыма научныма інституціями Сербії, Словакіи и Польши.

- Пудготовка и триманя межинародных и отцюзняных научных форумів у сфері русиністики, славістики у цілови и проблем культур національных меншын Мадярщины и сосідніх держав.

Др. Михаил Капраль

P.S. Паралелно з рішенём практичных задач од начала рока иде научный процес. Уже 19. марца с. р. у Сарваші у керетох традиційнуй научнуй конференції за проблемы вошколованя на языкох отцюзняных національных меншын одбуде ся засіданя и русинської секції. З сякыма лекціями выступлять:

Др. Михаил Капраль: Нова етапа мадярської русиністики: вопросы стратегії розвоя

Рената Романюк: Застаченя русинськоязычных учебникув про 1-2. класу

Наталія Капраль: Діточа русиністика (вошколованя у захоронках)

Габрієла Гіріц: Обзор конкурсного проекта ТАМОР-3.4.1. А-11/1-2012-004. „Созданя обстоянь вошколованя русинського, польського и грецького языків у керетох общеобразовного школованя”

Выборы до Парламента 2014

Національні сполноти Мадярщини сёго рока первый раз мавають можность избирати посланикув до Парламента Мадярщини, также подля § 7. Закона ССП. од 2011. рока Вседержавное Русинськое Самосправованя годно было составить на будущых выборах вседержавну націоналну лішту. Подля § 9. Закона до формованя націоналнуй лішты требувуть ся рекомендації мінімум єдного процента избирателюв из вшитых зарегістрованых у избирательном спискови, вадь максімум тысяча пятьсто особ. У кандидацию націоналнуй лішты може быти включеный тот избиратель, котрый є зарегістрованый у избирательном списку дануй національности. У націоналнуй ліштї мусить быти маймало три кандидаты. Два вадь булше національных самосправовань не мавають права формовати сполну лішту. Подля абзацув (1) и (2) § 18.: „Національность, котра формує націоналну лішту, айбо не дустає за нёв мандата, буде представляти ся у Парламентї національным послаником. Національным послаником стає тот кандидат, котрый на націоналнуй ліштї є на первому містї”.

На засіданю 15. фебруара 2014. рока Вседержавное Русинськое Самосправованя сформовало властну націоналну лішту кандидатур на парламентські выборы 2014. рока:

1. Віра Гіріц
2. Янош Кожнянський
3. Маріанна Смоларне Надь
4. Степан Лявинец
5. Янош Соноцкі
6. Едіна Фекете
7. Йосиф Чегіль
8. Др. Ласлов Мудра
9. Марта Варга
10. Ференце Тудлік
11. Роберт Андрейчак
12. Андрашне Семан
13. Берталан Міньовцкі
14. Габор Варга
15. Дёрдь Молнар

Тот же день засіданя ВРС отворило зачаток избирательнуй кампанії.

За даныма на 5. марца 2014. рока ку русинському національному списку зарегістровало ся 643 особ, из котрых на парламентських выборах за лішту ВРС зголосило ся голосовати 424 избирателюв.

Дякуєме Русинум Мадярщини за проявлену активность и надїєме ся на подобный энтузіазм и на выборах!

Оддайте свуй голос за парламентську лішту Вседержавного Русинського Самосправованя!

— Вічная памнять! Блаженный покуй!

Örök emléket!

Др. Корнел Ласлов Жупан родив ся 17. марца 1929. рока у селї Чорнотисово на Пудкарпатю. Отець му быв машиністов, а мати — домоводка. Школованя вун зачав у своєю ближнью отцюзнині, а дале у Мукачовській Руськуй Гімназії. Высшое юридичное вошколованя

продовжовав у Ленінградї, а дале у Києві, де 1954. рока дустав діплому. Ку 1983. рокови практиковав ги добрі познаваний адвокат у рузных поселенех

Пудкарпатя, пак перестяговав ся до Мадярщини, де жив у Будаколасї з жонов Др. Антонійов Медері, доньков Маріаннов и внучков Фружінов. У активнум вікови и по выходї на пензію 2000. рока не жалувучи енергії трудив ся в інтересох змуцненя русинського ідентітета и націоналнуй сполноти. 1993. рока ініційовав формованя Общества Русинув/Рутенув Мадярщини, председателём котрого був до 2009. рока, а затым онь до смерти честованым председателём сёго общества. 12. фебруара 2014. рока постарший вік и хворота на все забрали Др. Корнела Ласлова Жупана з сёго світа.

Вічная памнять и блаженный покуй!

Krónika

Január

11.: A Fővárosi RNÖ, a Ruszin Kulturális Egyesület, az Országos Ruszin Önkormányzat és a fővárosi kerületi önkormányzatok támogatásával **megrendezték a hagyományos karácsonyi bált**, amely során bemutatták a ruszin karácsonyi szokásokat. Ezt követte a zenés műsor, a karácsonyi vacsora és a fergeteges hangulatú bál.

20.: A Szegedi Gál Ferenc Főiskola Szarvasi Pedagógiai Főiskolai Kar keretein belül elkezdte működését a **Ruszin Kutatóintézet**, amelynek vezetője Dr. Kárpály Mihály.

24-26.: Szent Efrém Férfikar, Nemzeti Kulturális Alap és a Hajdúdorogi Egyházmegye szervezésében Nyíregyházán megrendezték **Szent Efrém Napok** című programsorozatot. A rendezvényt Kocsis Fülöp Hajdúdorogi Megyéspüspök nyitotta meg. A műsor gazdag tartalma számos elismert magyar és külföldi előadónak volt köszönhető, köztük Manel Nin OSB (Róma), Nektária Karantzi (Athén), Sebestyén Márta.

Február

8: Az Eötvös 10 tanácstermében **emlék-konferenciát** tartottak **Hodinka Antal** akadémikus születésének 150. évfordulója tiszteletére. A rendezvényt a Budapest-Terézváros és Budapest-Újbuda Ruszin Önkormányzatok támogatták.

12.: A Pécsi Ruszin Nemzetiségi Önkormányzat a Pécsi Orosz Központtal közösen megszervezte **Hodinka Antal élete és munkássága** című rendezvényt. Az akadémikus életútjáról és tudományos munkásságáról Dr. Medve

Zoltán egyetemi docens tartott előadást. Az emlékesten részt vettek a Pécsi Tudományegyetem neves tudósai: Dr. Font Márta, Dr. Lendvai Endre, Dr. Végvári Valentyina, Dr. Guti Erika, Rusznak Karolina és az egyetem hallgatói.

15.: A Váci Ruszin Nemzetiségi Önkormányzat és a Katona Lajos Városi Könyvtár megrendezték **Manajló Iván életművét bemutató művészalbum**

prezentációját és a festőművész eddig nem látott grafikai munkáinak kiállítását. A Könyvtár Galériájában Mándli Gyula, a könyvtár igazgatója mondott köszöntőt, Feledy Balázs művészeti író pedig megnyitotta a kiállítást. A rendezvényen közreműködött Boniszlávszky Attila és Tatyjana hegedűművészek.

15.: Az **Országos Ruszin Önkormányzat** képviselőtestülete megtartotta ez évi **első rendes ülését** az ORÖ székházában, amely során a képviselő-testület elfogadta az ORÖ és Intézményei 2014. évi költségvetési előirányzatát, valamint megválasztotta az országgyűlési képviselők 2014. évi általános választásokon induló Országos Ruszin Önkormányzat listájának jelöltjeit. Ezzel elejét vette a 2014. évi országgyűlési képviselők választásának kampánya.

15.: Az Országos Ruszin Önkormányzat, a Fővárosi RNÖ, valamint számos települési, területi ruszin önkormányzat és civil szervezet támogatásával nagy érdeklődés mellett megtartották a **Hodinka Antal Emléknapot**. A Panachidát a Fiumei úti Nemzeti Sírkertben az akadémikus sírjánál Nagyméltóságú és Főtisztelendő Kocsis Fülöp, a Hajdúdorogi Egyházmegye püspöke vezette. Ezt követte a koszorúzás, majd pedig a Fővárosi Nő Színháztermében következett a Hodinka Antal Díjak ünnepélyes átadása, amelyet Lyahovics Anna énekesnő előadása színesítette. Az új kiadványok bemutatóját ünnepi fogadás követte.

22.: A Budapest V. ker. Belváros-Lipótváros Ruszin Nemzetiségi Önkormányzata az Országos-, a Fővárosi-, és több fővárosi és települési ruszin önkormányzat támogatásával **Műsoros Farsangi Batyus Bált** tartottak az Aranytíz MK Színháztermében. A farsang főrendezői: Donáth Lehel elnök és Nagy Béla elnökhelyettes. Dr. Szabó János, a Budapest-Józsefváros RNÖ elnöke által összeállított műsor után batyuk bontása, a nemzetiségi ételek kóstolója és táncmulatság következett.

Tisztelt Olvasók!

Bővebb információt a magyarországi ruszinok életéről WEB oldalunkon találhatnak:

<http://ruszin.com>

Ugyanitt található meg lapunk elektronikus verziója!

A Hodinka Antal Emléknap 2014

A hazai ruszin közösség hagyományosan februárban ünnepli Hodinka Antal akadémikus születésének évfordulóját. Így volt ez az idén is. Az ünnepi rendezvénysorozat a Fiumei úti Nemzeti Sírkertben, Hodinka Antal akadémikus, a XX. századi ruszin társadalmi élet kiemelkedő egyéniségének sírjánál vette kezdetét.

Az idei ünnep fényét emelte az a tény, hogy a Panachidát nagyszámú hívó előtt Nagyhatalmú és Főtisztelendő Kocsis Fülöp, a Hajdúdorogi Görögkatolikus Egyházmegye püspöke vezette, hazánk különböző településeiről érkezett papok közreműködésével. Jelképes, hogy a szertartás végezetével az ünneplő közösség átvonult az ünnepi díjátadásra az Akadémia utcában lévő Fővárosi Nemzetiségi Önkormányzatok Dísztermébe, amely épület szomszédos a Magyar Tudományos Akadémia székhelyével, ahol a mai napig őrzik Hodinka Antal akadémikus kézíratait. A 11. Hodinka Antal Díj ünnepélyes átadása hagyományosan a ruszin himnusszal kezdődött, majd Giricz Vera, az Országos ruszin Önkormányzat elnöke köszöntötte a jelenlévőket.

*Tisztelt ünneplő
közönség!*

A hazai ruszin közösség ma ünnepli egyik kiemelkedő egyéniségének Hodinka Antal akadémikus születésének 150. évfordulóját. A „szekercei szegénylegény” írói álnév mögött európai műveltségű, a ruszin és a görögkatolikus gyökereihez élete végéig hűséges nagyformátumú tudós, író, tanár, a Pécsi Tudo-

mányegyetem dékánja és rektora, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja gyarapította kulturális értékeinket, hírt adott a világnak a Kárpátok lágy

hegyvonulatok ölelésében élő nemzetiségünk – a ruszinok viharos történelméről, egyedülálló hagyományairól, kultúrájáról és népművészetéről, ragaszkodásukról nemzeti görögkatolikus vallásunkhoz. 10 évvel ezelőtt, 2004. január 24-i ülésén az Országos Ruszin Kisebbségi Önkormányzat határozott a Hodinka Antal Díj megalapításáról és annak odaítéléséről. Az eltelő évek során 56-an részesültek e kitüntetésben, az első díjazottak között volt Hodinka Antal akadémikus ügyének méltó követője, a néhai Udvari István professzor, akinek szellemi hagyatékát és a hazai ruszinisztika fejlesztését hívatott szolgálni a Szegedi Gál Ferenc Főiskola keretein belül létrehozott Ruszin Kutatóintézet. Szeretném megragadni az alkalmat, hogy a hazai ruszin közösség nevében köszönetet mondjak az Emberi Erőforrások Minisztériumának a Ruszin Kutatóintézet létrejöttében kifejtett tevékenységéért és üdvözljem körünkben Dr. Székely András Bertalant, az EMMI közigazgatási főtanácsadóját.

Az Országos Ruszin Önkormányzat az ORÖ Kulturális és Oktatási Bizottságának (elnöke Lyavinecz Marianna) előterjesztésére 2013. október 26-i ülésén döntött a 2014. évi Hodinka Antal Díj várományosairól.

A mai díjátadó ünnepségnek a jubileumokon túl különösen emelkedett hangulatot kölcsönöz az, hogy a díjazottak között köszönhetjük a magyarországi görögkatolikus ruszinok lelki atyját, Nagyhatalmú és Főtisztelendő Kocsis Fülöpöt, a Hajdúdorogi Görögkatolikus Egyházmegye püspökét és megköszönjem a Hodinka Antal akadémikus sírjánál végzett Panachidát. Köszöntöm továbbá a magyarországi görögkatolikus egyház két elkötelezett szolgáját Jármí Zoltán és Munkácsi János paróchosokat, a ruszin önzonosság, a kultúra, az anyanyelv és a hagyományörzés terén fáradhatatlanul munkálkodó, hitükben erős hölgyeket: Ruszinkó Jánosnét és Szemán Andrásnét, végül, de nem utolsón, a 2013. évi Nemzetiségekért Díj kitüntetettjét, a hazai nemzetiségi média egyik elismert folyóiratának, a „Ruszin Világ” szerkesztőségének képviselőjében Dr. Káprály Mihály felelős szerkesztőt.

Gratulálunk a díjazottaknak!

Kocsis Fülöp, a Hajdúdorogi Egyházmegye megyés püspöke, 1963. január 13-án született Szegeden.

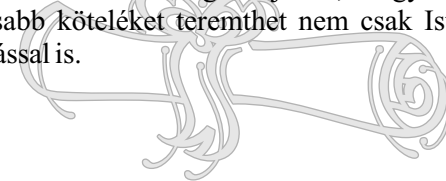
Felsőfokú tanulmányait a Szent Atanáz Görög Katolikus Hittudományi Főiskolán kezdte, majd Rómában a Pápai Szalézi Egyetemen fejezte be. Hajdúdorogon a Görög Katolikus Általános Iskola és Gimnáziumban kateketikát tanított 1990 és 1992 között. 1992-től 1995-ig Tornabarakony parókusa volt. 1995-től a belgiumi Chevetogne-i bencés monostorban készült szerzetesi életére. 1998. november 6-án tette le a szerzetesi fogadalmát Keresztes Szilárd megyés püspök előtt. Szerzetesi neve Fülöp lett. 1999 karácsonyán a Belgiumban töltött szerzetesi próbaidő (noviciátus) után a megyés püspök által alapított dámóci monostorban élt. 2008. június 30-án szentelte püspökké Hajdúdorogon Keresztes Szilárd püspök, eperjesi görög katolikus érsek és Milan Sasik munkácsi görög katolikus püspök.

Az eltelt években püspök úr vezetésével új lendületet vett a görögkatolikus egyházi élet hazánkban. A hitközösség eddig soha nem tapasztalt

lelkesedéssel követi pásztorát zárandoklatokon, egyházi ünnepeinken és rendezvényeken, támogatja és derekasan kiveszi részét püspök úr kezdeményezéseinek megvalósításában. Kocsis Fülöp püspök úr áldásos tevékenysége különösen az oktatás területén végzett tevékenységének eredményeiben mutatkozik meg. Számos alap-, közép- és felsőfokú görög-

katolikus intézmény, a szociális gondozás hálózata, a templomépítés, az egyházi ingatlanok megóvása – mind püspök úrnak köszönheti tevékenységének elindulását és a mai kornak megfelelő körülmények közötti működését. A 2013. évi Ruszin Nemzeti Ünnepp alkalmából püspök atyánk hangsúlyozta az anyanyelv ápolásának fontosságát, hisz általa felemelkedhetünk a gyönyörű ősi egyházi liturgia mennyei világába, ahová a magunk erejéből nem juthatunk és olyan módon részesülünk a szentség erejében, hogy az sokkal szorosabb köteléket teremthet nem csak Istennel, de egymással is.

Szemán Andrásné, született Varga-Miga Mária 1953. április 28-án született Sátoraljaújhelyen.

A Komlósikai Általános iskola befejezése után a Sátoraljaújhelyi Kertészeti Szakközép Iskolában szerzett érettségét. 1968-1996 között a Háromhutai Erdészetben, a Sárospataki Faipari Vállalatnál, a Borkombinátban és a Sátoraljaújhelyi Erzsébet Kórházban dolgozott. Férjével, Szemán Andrással nagy szeretetben felnevelték gyermekeiket, András fiúk tanárként dolgozik, Bea leányuk a szülői házban élvezi családjá odafigyelését és kedvességét. Marika Komlóskai egyik vezéregyhényisége, a hagyományápolás lelkes művelője. 1986 óta a Komlósikai Nemzetiségi Pávákör tagjaként gyűjti a helyi ruszin dalokat, ápolja a szokásokat. Marika aktívan vett részt a Komlósikai Tájház létrehozásában és jelenleg is nagy odafigyeléssel gondozza a görögkatolikus templomban őrzött papi ruhák gyűjteményét, óvja és díszíti a templomot és környezetét.

A helyi Ruszin Önkormányzat elnökhelyetteseként irányítja a testület szerteágazó tevékenységét, hiszen messze a község határain túl ismertek a hagyományörző rendezvények, így a Karácsony, a Farsang, a tavasz-köszöntő táború, a Ruszin Nemzeti Nap kitűnő megszervezése és lebonyolítása, a ruszin konyha remekeinek felvonultatásával. A kép-

viselő-testület támogatja a hazai ruszin sajtó és az új kiadványok megjelenését, a ruszin civil szervezetek működését, a II. Rákóczi Ferenc megemlékezéseket, a Ruszin Búcsú eseményeit. A Komlósikai Egyházközség hűséges tagjaként Marika több görögkatolikus egyházi tábor, zárandoklat, lelkigyakorlat segítője és vendégszerető háziasszonya, aminek bizonyítéka a több éve Marika közreműködésével lebonyolított egyházi rendezvények átütő sikere.

Ruszinkó Jánosné,

született Soós Mária, 1944. szeptember 28-án látta meg a világot Máriapócon, görög-katolikus családban. Édesapja erdőkerülő, édesanyja háztartásbeli volt.

A Nyíregyházi Egészségügyi Szakiskola befejezése után a Nagykállói Korányi Frigyes Gimnáziumban érettségizett. 1966-tól nyugdíjazásáig a Máriapócsi Csecsemő- és Gyermekegészségügyi Központban nővér, majd főnővérként dolgozott. Munkáját mindig lelkiismeretesen és nagy szeretettel végezte. 1962-ben házasságot kötött Ruszinkó Jánossal, akivel nagy egyetértésben és szerelemben két leányt neveltek fel: Juditot és Tündét. Az évek során egy leány- és négy fiúunoka érkezése tette boldoggá a nagyszülőket, tavaly év végén pedig megérkezett az első dédunoka. 2005-ben Ruszinkó János elhunyt és azóta Marika a családjának és a ruszin közösségben végzett munkájának szenteli minden idejét.

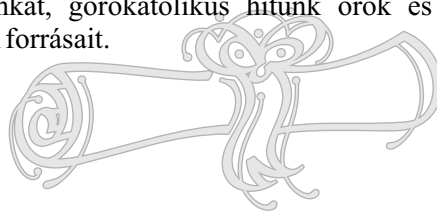
Máriapócs a ruszin görögkatolikusok kegyhelye, népünk történelmének egyik legfontosabb mérföldköve, közösségünk fennmaradásának záloga. Ezért tartottuk fontos és örömteli eseménynek 2006-ban a Máriapócs Város Ruszin Kisebbségi Önkormányzat

megalakulását, amelynek elnökévé azt a Ruszinkó Jánosnét választották, aki tekintélyével és szorgalmával egyesíteni tudta a ruszin gyökereit ápoló és kultúrájukat őrző Máriapócsi lakosokat.

Nehéz lenne felsorolni a Máriapócsi Ruszin Önkormányzat szerteágazó tevékenységének minden mozzanatát, amelyet a hazai

ruszin közösség életében végez, csak néhányat említünk meg: az emlékeztető 2007.évi Ruszin Nemzeti Ünneppel megrendezése, a ruszin média, a kiadványok és hanghordozók elkészítése és bemutatása, a zarándoklatok megszervezése, a hagyományok ápolása. A legemlékezetesebbek azonban a Máriapócsi anyanyelvi és népismereti ifjúsági táborok, amelyekben a hazai ruszin gyermekek, hála a nyertes pályázatoknak, díjmentesen tölthetik idejüket kegyhelyünkön, megismerhetik történelmünket, hagyományainkat, görögkatolikus hitünk örök és kimeríthetetlen forrásait.

Főtisztelendő **Jármí Zoltán**, görög katolikus pap, filkeházai parochus.

Kisvárdán 1975. október 29-én, görög katolikus családban született és ugyan itt élte gyermekkorát, a középiskoláinak elvégzése után jelentkezett a Nyíregyházi Szent Atanáz Hittudományi Főiskolára. Pappá szentelése, Nemzeti Kegyhelyünkön, Máriapócon, 2001. augusztus 6-án, Urunk színeváltozásának ünnepén volt. Előtte házasságot kötött Komolai Mónikával, aki hűséges társa a szolgálatban és együtt három gyermeket nevelnek.

Püspöke a nagy múltú Budapest Rózsák terei parochiára küldi segédlelkésznek. Itt az ország északi megyékből a fővárosban megélhetést keresőknek lett lelki kíséret szolgálattevője.

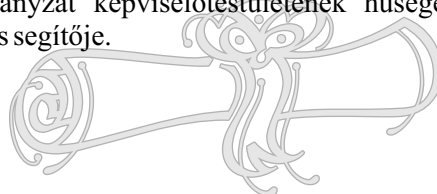
2009-től a ruszin hagyományokban nagyon gazdag Hegyközben végzi szolgálatát. Parochiális

székhelye Filkeháza. Innen látja el a parochiához tartozó 20 települést. Kiemelkedő szolgálatot végez ruszin hagyományok megőrzésében, a települések hagyományainak fenntartásában, a települések, közöttük a filkeházai templom felújításában, a pálházai templom tárgyi emlékeinek gazdagításában. Legnemesebb munkái és papi szolgálatból fakadó

eredményei: a templomok hívekkel való megtöltése, a hívők lelki vezetése, az ifjúság nevelése, gazdag programok megszervezése, pályázati programok megvalósítása.

A filkeházai és a pálházai ruszin nemzetiségi önkormányzat képviselőtestületének hűséges támogatója és segítője.

Főtisztelendő **Munkácsi János**, görög katolikus pap, érpataki parochus.

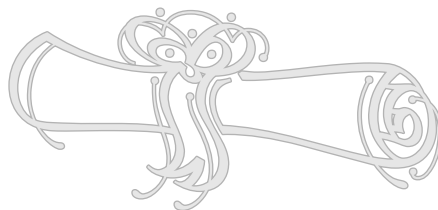
Métészalkán, 1968. május 25.-én született, görög katolikus családban nevelkedett. A dolgos szülői házban megtanulta, csak a kitartó munkának van maradandó gyümölcse, értéke. Középiskoláinak elvégzése után jelentkezett a nyíregyházi Hittudományi Főiskolára, ennek elvégzése után lelkipásztori kisegítő, hitoktató volt a Borsod megyei Berzéken, a Miskolc-Diósgyőri parochián, majd a Csereháti Gadnán.

Szülővárosában, Mátészalkán, 1997. szeptember 06-án Dr. Keresztes Szilárd püspök úr pappá szentelte. Pappá szentelése után, Gadnán folytatta már a lelkipásztori szolgálatot. Feleségével, a műcsenyi születésű Dely Ágnessel, kivel 3 gyermeket nevelnek. A görög katolikus és a ruszin hagyományaiban nagyon gazdag Gadna után, 2003-tól mogyoróskai lelkész lett. Itt az

egyházközség vallásos, a település ruszin és a környék Rákóczi hagyományok gazdag történelmi örökségében végezte lelkiatyai szolgálatát. 2009-től a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Érpatak egyházközség parochusa. A nagy értékű „kis-templom” ékszerdobozzá varázslója, az új parochia felépítője, a filiákban a görög katolikus hagyományok

megteremtője és a meglévők megőrzője. Érpatak több nemzetiségű lakosainak, híveinek lelkiatya és a megpróbáltatások áldozatos elviselője.

Az Országos Ruszin Önkormányzat képviselő-testülete 2003.októberben döntött a „**Ruszin Világ**”, a magyarországi ruszinok közéleti, tájékoztató folyóirat alapításáról, hogy pótolja a hazai ruszin nyomtatott sajtóban az adott időszakban kialakult hiányt.

A lap és magyar nyelvű melléklete havonta 1000 példányszámban jelent meg. Az alapítást követő rövid időn belül a „Ruszin Világ” nagy népszerűsége tett szert közösségünk tagjai körében.

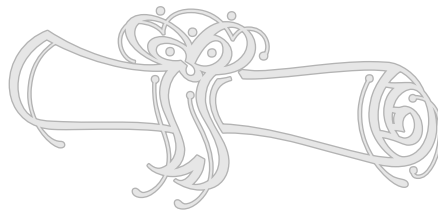
2003-2011. között a „Ruszin Világ”, a magyarországi ruszinok közéleti, tájékoztató folyóirat szerkesztő bizottságát Dr. Ljavinyec Sztjepán irányította, tagjai voltak: Dr. Lyavinecz Marianna, Dr. Szabó János, Morilyák Valéria, Szilcer-Likovics Olga, Manajló András, Szkiba Irén. A magyar melléklet szerkesztője Kisfalviné Ortutay Mária volt.

2011-ben az Országos Ruszin Önkormányzat képviselő-testülete döntött a „Ruszin Világ” lap megjelenését érintő néhány módosítás mellett: a példányszámat 500-ban állapította meg, megszüntette a magyar nyelvű melléklet megjelenését, a lap húsz oldalon, két nyelven jelenik meg kéthavonta, átalakította a szerkesztő bizottságot. Ennek eredményeként a

szerkesztő bizottság élére Dr. Káprály Mihály és Szónoczky János Mihály kerültek, a szerkesztő bizottság tagjai: Manajló András, Pernye-Klamár Sára, Szkiba Irén, változott a rovatok mennyisége és tartalma, előtérbe kerültek a ruszin nemzetiségi települési és területi önkormányzatok és a görögkatolikus egyházközségek tevékenységét bemutató cikkek, családfakutatókkal foglalkozó riportok, a nyári táborok résztvevőinek élménybeszámolóit. A lap ugyanazt a tartalmat hozza ruszin és magyar nyelven, bővült a fényképek száma is.

A „Ruszin Világ” című folyóirat elfoglalta méltó helyét a hazai nemzetiségi médiában, Orbán Viktor hazánk miniszterelnöke 2013-ban Nemzetiségekért Díjban részesítette a lapot.

Boksay család

Idén ünnepeljük a külföldön is ismert, Kárpátalja neves ruszinszármazású egyéniségének, Boksay János születésének 140. évfordulóját. Családfa rovatunkban olvashatják egyik leszármazottjával, Boksay Péterrel, a Nyíregyházi Görögkatolikus Társszékesegyház diakónusával készült beszélgetést **(Szerk.)**

K. M.: Meg szeretném kérdezni Öntől, hogy mit tud a híres kárpátaljai Boksay családról, amelyből Ön is származik?

B. P.: Tudom azt, hogy a beszélgetés első sorban az én édesapám nagyapjáról, vagyis az én dédpapámról Boksay Jánoról, aki 1874. január 6. született Huszton.

Édesapja Boksay Bertalan szolgabíró, édesanyja Kovordányi Ilona volt. Mélyen vallásos, négy gyermekes családban nevelkedett, testvérei Irén, Izidóra, András. Felfigyelve János zenei érdeklődésére, korán magántanároknál oktatták zenére. Az alapiskolát Huszton, a középiskolát és teológiai tanulmányait Ungváron végezte. Pappá excellenciás Firczak Gyula püspök úr szentelte 1898-ban. Ezt megelőzően Demjanovics Margitot vette el feleségül és házasságuk gyümölcseként négy gyermekük született: Margit, Endre Béla, Gyula és Ilona. Segédlelkészi feladatát Lipsán, Huszt közelében kezdte meg, majd rövid ideig Huszton volt káplán. 1899-ben kapott kinevezést az Ungvári Tanítóképző és a Teológiai Főiskola zenei vezetői posztjára. Tevékenysége nyomán a püspök felkérése alapján 1906-ban megjelent az Egyházi Közénekek című kottás gyűjtemény, melynek társszerzője Malinics József. Az ungvári székesegyház karnagyaként, egyes források szerint 10, más források szerint 11 teljes Aranyszájú Szent János Liturgia feldolgozást készített, melyek közül a C-dúr vegyes karra íródott Liturgia a legközismertebb. Ez a Rózsavölgyi Zeneműkiadónál jelent meg valószínűleg 1911-ben. A többi Liturgia is nemegyszer felhangzottak már Görög-katolikus templomainkban az elmúlt években. Kéziratos formában az Esz-dúr Liturgia maradt még fenn, de sajnos további művei elkallódtak, vagy mindmáig ismeretlen helyen vannak. Kórusával már 1904-ben több helyen is fellép.

1909-ben Budapestre helyezték és középiskolai hitoktató lett, párhuzamosan feladata volt a pesti

görögkatolikus kórus megszervezése, valamint az ósláv liturgia magyarosítása. A Budapesten töltött évei alatt továbbfejlesztette zenei tudását, konzervatóriumbajárt.

1912-ben visszatért Kárpátaljára és Szinevéri paróchus lett. Itt élte át családjával a világháborút. 1919-ben Papp Antal püspök úr Huszti paróchusnak és kerületi esperesnek, 1922-ben pedig konzisztórium tagnak nevezte ki. 1939-ben Kárpátalját képviselte a magyarországi országgyűlésben.

Boksay János nagy odaadással és szeretettel szolgálta híveit élete végéig. A ruszin nemzetiségért sokat tett, a Ruszin Nemzeti Tanács tagja volt, mint azt már hallhattuk, ezért nagy köszönettel és részvétellel vettek tőle búcsút temetésén 1940. április 24-én bekövetkezett halálát követően. A temetési szertartást Sztojka Sándor őexcellenciája végezte számos pap és sok hívő jelenlétében. Síremléke Huszton, a várban található.

(Részlet Boksay Péter előadásából, amely a nyíregyházi Szent Atanáz Görögkatolikus Főiskolán tartott konferencián hangzott el; megjegyezzük még, hogy több információt Boksay Jánosról, valamint az aktív társadalmi tevékenységéről Ruszin közösségben, az országgyűlési tevékenységéről stb. újságunk már publikált a II. évf. 10. számában (2004. július), amikor ünnepeltünk a Boksay-családból származó ismert lelkész, zeneszerző és karmester születésének 130. évfordulóját. Szerk.)

B. P.: Boksay János gyermekei közül az egyik fiú pap volt, Boksay Gyula bácsi, aki az idős korát Kassán töltötte és ott is hunyt el. Azóta a Boksay családban a papi szál úgymond pihenő ágon volt mostanáig, amikor is én folytathatom ezt a megtisztelő hivatást. Jelenleg, mint ahogyan említettem, diakónusként azt a munkát próbálom végezni, amit dicső elődeim. Eddigi szolgálati helyeim a szemináriumi tanulmányok után először egy év Dámócon, utána Újfehértón egy évig száraz káplánként teljesítettem szolgálatot. Ezt követően Máriapócon a zarándokházban szolgáltam két évig. 2012 nyarán megnősültem, Kotrány Bernadettet vettem feleségül, és ezután ide kaptunk a

kinevezést Nyíregyházára. 2012 augusztusában pedig a diakónus szentelése történt meg, ami az első lépést jelenti a papság felé. A feleségemmel neveljük Benedek fiúkat.

K. M.: Meséljen, kérem az egyházhoz vezető útjáról.

B. P.: A gyermekkoromra visszaemlékezve tudom, hogy a Karácsony és a Húsvét másnapján jártunk a budapesti Rózsák terén található templomba. Idővel, megerősödve a görögkatolikus rítusban, megismerve annak szép szertartásait, kapcsolódtam be az egyház életébe, és így haladt tovább a hivatásom.

K. M.: Azt hiszem, hogy a görögkatolikus egyházban mindenki ismeri a Boksay családnevet. Ez a tény segíti pályafutását vagy ellenkezőleg?

B. P.: Igazából már csak az idősebb generáció ismeri és tudja, ki volt Boksay János. A fiatalok körében ez nem annyira köztudott, ezért itt ebből a szempontból tisztalappal indulok, ily módon nincs meg az a teher és elvárás, amit az ősök példája után megfogalmazhatnak felém. Így egy stabil háttérből gyökerezve indultam, de mégis a saját utamat járva tehetem az egyházunkért mindazt, ami tőlem telik.

K. M.: Vannak e kapcsolatai a mai Kárpátaljával?

B. P.: Érintőlegesen ismerem a kárpátaljai helyzetet. Ugyanis a Nyíregyházi évfolyamomnak több mint a fele Kárpátaljáról származó fiatal pap volt, akik most is ott szolgálnak papként. Például Pösze Roland atya, Ábrány Krisztián atya, Lődár Jenő atya, vagy Ruszinkó Szergej, aki még szintén szentelés előtt áll. Velük évfolyamtársként néhányszor látogattam Kárpátalján. Voltam Ungváron, de sajnos nem tudtunk akkor szertartáson részt venni. De a templomnak a légköre és a főoltár mögötti festmény, amely a Máriapócsi szolgálatomban is visszaköszönt rám nagy hatással volt. Hiszen Boksay József keze munkájáról van szó. Ezek a dolgok a hétköznapi életben is erőforrást tudnak biztosítani. Az internet segítségével informálódok, például a Karácsonyfalvi líceumról, ahol Szergej atya barátom sok éven keresztül dolgozott, most pedig Roland atya is ott tevékenykedik.

K. M.: Manapság is szokott utazni Kárpátaljára?

B. P.: Annak ellenére, hogy minden egyes határátlépés felér egy történelmi eseménnyel, természetesen szívesen látogatok el a gyökereimhez, de úgy érzem, hogy a feladatom jelenleg itt van Magyarországon. Sajnos egyáltalán nem beszélem sem az ukrán, sem a ruszin nyelvet. Ezért olykor szükségem van a barátaim segítségére. Az is igaz, hogy már elég rég volt, amikor jártam ott.

K. M.: Szeretnék egy kicsit visszakanyarodni a Boksay család gyökereihez. Mit tud a család származásáról?

B. P.: Családfánk egészen a 13. századig nyúlik vissza, amikor boksa nemzetségbeli vitéz megkapta a nemesi rangot. A családban papság mellett jelen volt a katonaság is. A kettő szerintem mégis rokon hivatásnak mondható, bármennyire is különbözőnek tűnik. Hiszen mint a katonaságnál, úgy az egyháznál is a rangidős parancsait kell teljesíteni. Az egyház papjai hasonlóan fogadnak engedelmességet a püspököknek. Vannak orvosok, pedagógusok, egészségügyi dolgozók...

Armális pajzsának külsejét, amelyet a következő díszítmények ékesítik: fent a pajzsdudor alatt egy lant keresztbe tett két karddal, mint a család énekes-regös tagjainak jelképe; balra egy irhabőr tekercsírással, mint a család bölcs filozófus tagjainak jelképe; jobbra hasított hármaskereszt, mint a család ősi görög hitű paptagjainak jelképe;

lent a félhold és a csillag, mint a család ősi türk származásának jelképe. A Boksay család ősi múltjáról tanuskodik idézet a királyi oklevélből: „Mi Árpád-házi IV. László a Teremtő Úristen akaratából Magyarország, Dalmácia, Horvátország törvényesen megkoronázott királya, az alábbiakban a következő királyi akaratomat hozom nyilvánosságra: Ezennel nemesi rangra emelem Boksa nemzetbeli György mesteríjász dandárnokot, a dürnkurti csatában tanúsított vitézségéért...

(Fentebb idézett előadásanyagból)

K. M.: Hol élt a család a háború után?

B. P.: Nagyapámék Magyarországra költöztek, ahol megszületett az édesapám. A nagyapámat Boksay Endrét sajnos már nem ismertem, mivel a halála után születtem. Viszont a nagybátyám István és nagynéném Erzsébet még Kárpátalján születtek, de gyermekkorukat már ők is Budapesten töltötték. Így a család ezen ága, mint édesapám is itt Magyarországon nevelkedett. Az édesapám kertészmérnök, ő nem beszéli a ruszin nyelvet, ezért még az ósláv szertartásokkal magam is hadilábon állok.

K. M.: Mit tud a mai Kárpátalja területén élő Boksay család tagjairól?

B. P.: Elég szétszórta a családról van szó. Úgy tudom, hogy Kárpátalján nem maradt már senki. Vannak rokonok, akik a tengeren túlra költöztek. Az nagyapámnak négy gyermeke volt: ketten szintén Amerikába költöztek és ott próbáltak megtalálni a számításukat, a nagybátyám Boksay István orvos lett, úgyszintén a lánya is. Ők kint élnek az Egyesült Államokban, évente hazalátogatnak.

K. M.: Köszönjük a beszélgetést és sikerekben gazdag lelki-testi életutat kívánjuk Önnek.

Ruszin Kutatóintézet Működési terve

Szegedi Gál Ferenc Hittudományi Főiskola Szarvasi Pedagógiai Karon

Féléves szünet után a Magyarországi ruszinisztika önálló tudományos intézményként folytatja működését. 2014. január 20-tól Szarvason, a hazai szlovák közösség ismert központjában, abban az épületben, amely az átszervezés során a Gödöllői Szent István Egyetemtől átkerült a Szegedi Gál Ferenc Főiskolához elkezdte működését a Ruszin Kutatóintézet. A nyugodt, csendes környezetben folynak a felújítási és berendezési munkálatok. Döntés született az intézet személyi összetételéről. Az intézetet a Nyíregyházi Főiskola ukrán-ruszin tanszékének volt professzora, Dr. Káprály Mihály vezeti, a tudományos munkatársak között találjuk Rományuk Renátát és Káprály Natáliát, valamint Giricz Gabriellát, a kezdő szlávistát.

Reméljük, hogy a hazai szlávisztika sikereiről még sokat fogunk hallani. Most pedig úgy illik, hogy röviden bemutassuk a Ruszin Kutatóintézet alapvető terveit:

- Tankönyvek, szótárak és segédletek előkészítése a magyar diákok számára a ruszin nyelv tantárgyának elsajátításához; módszertani és gyakorlati kiegészítő anyagok kidolgozása ruszin oktatási intézmények óvodapedagógusai számára.

- Kutatások a ruszinisztikában:

- a) ruszin irodalmi nyelv Magyarországi alkalmazása: fonetika, fonológia, grafika, helyesírás, nyelvtan, szóképzés, lexika, mondattan, funkcionális stílusok;

- b) ruszin irodalmi nyelv története;

- c) ruszin nyelvjárástan (dialektológia);

- d) ruszin-magyar, ruszin-szlovák és más interetnikus kulturális és nyelvi kapcsolatok;

- e) ruszin folyóiratok alapításának története, a média nyelve.

- A kutatási anyagok nyomdai előkészítése és megjelentetése.

- Nyíregyházi Főiskola Ukrán és Ruszin Filológiai Tanszék könyvtári állománya és a Ruszin Kutatóintézet tagjainak saját könyvállománya alapján gyűjteménye ruszinisztikai könyvtár létrehozása és

bővítése: általános és tematikus katalógusok készítése; bibliográfiai kutatások, tárgyak gyűjtése és rendszerezése, melyek kapcsolódnak a ruszin kultúra és a ruszin társadalom történelméhez, (a budapesti Ruszin Tanszék (1919-), a Kárpátaljai Tudományos Társaság (1941-1944), a Nyíregyházi Főiskola Ukrán és Ruszin Filológiai Tanszék (1992-2013) tevékenységét bemutató anyagok rendszerezése, nyomtatásra való előkészítése.

- Az egyetemes ruszin kultúra fejlődésének problémái és az elért tudományos eredmények megismertetése a nemzetközi és hazai porondon; az intézmény tudományos tevékenységének összehangolása Szerbia, Szlovákia és Lengyelország hasonló típusú kutató intézetek munkájával.

- Nemzetközi és hazai tudományos fórumok előkészítése és lebonyolítása a ruszinisztika, a szlavisztika és a Magyarországon, valamint a szomszédos országokban élő nemzetiségek kulturális fejlődésének időszerű feladatairól.

Dr. Káprály Mihály

P.S. A gyakorlati feladatok megoldásával párhuzamosan az intézetben ez év kezdete óta folyik a tudományos munka. 2014. március 19-én a Gál Ferenc Főiskola Szarvasi képzési helyén a hazai nemzetiségi oktatási intézmények nyelvoktatásának feladataival foglalkozó hagyományos tudományos konferencia keretein belül a következő témakörökben bemutatkozik a ruszin szekció:

Dr. Káprály Mihály: A magyarországi ruszinisztika új szakasza: fejlődési stratégiák.

Rományuk Renáta: Ruszin nyelvű tankönyvek 1-2. osztályok számára.

Káprály Natália: Ruszinisztika alkalmazása a gyermekek óvodai nevelésében.

Giricz Gabriella: Tájékoztató a „Ruszin, lengyel, görög nyelvoktatás feltételeinek megteremtése az iskolarendszerű tanítás keretein belül” című TÁMOP-3.4.1.A-11/1-2012-004. pályázatról.

† **Dr. Zsupán Kornél László** 1929. március 17-én született Feketeardón, Kárpátalján, édesapja mozdonyvezető, édesanyja háztartásbeli volt. Iskolai tanulmányait szűkebb pátriájában kezdte, majd a Munkácsi Orosz (Ruszin) Gimnáziumban folytatta. Felsőfokú jogi tanulmányait előbb Leningrádban, majd Kijevben folytatta, ahol 1954-ben egyetemi diplomát szerzett. Kárpátalja szerte ismert ügyvédként dolgozott 1983-ig, amikor is Magyarországra települt, ahol feleségével Dr. Megyeri Antóniával, Marianna leányukkal és Fruzsina unokájával Buda-

kalászon élt. Aktív korában és 2000-ben bekövetkezett nyugdíjazása után időt és energiát nem sajnálva tevékenykedett a ruszin önazonosság megőrzésében és a közösség erősítésében. 1993-ban kezdeményezte a Magyarországi Ruszinok/Rutének Országos Szövetségének megalakulását, amelynek 2009-ig elnöke, haláláig pedig tiszteletbeli elnöke volt. A kor és az egyre elhatalmasodó kór 2014. február 12-én kiragadta Dr. Zsupán Kornélt az élők sorából.

† **Örök emléket és boldog nyugalmat!** †

Országgyűlési képviselők választása 2014.

A hazai nemzetiségek idén először választhatnak képviselőket, illetve szöszölőkat a Magyar Parlamentbe, vagyis a 2011. évi CCIII. Törvény 7.§ értelmében az országos nemzetiségi önkormányzatok országos nemzetiségi listát állíthatnak. A Törvény 9.§ szerint a nemzetiségi lista állításához a névjegyzékben nemzetiségi választópolgárként szereplő választópolgárok legalább egy százalékának, legfeljebb ezerötyszáz ajánlás szükséges. A nemzetiségi listán a névjegyzékben az adott nemzetiség választópolgáraként szereplő választópolgár lehet jelölt. A nemzetiségi listán legalább három jelöltnek kell szerepelnie. Két vagy több országos nemzetiségi önkormányzat nem állíthat közös nemzetiségi listát. 18. § (1) és (2) bekezdése szerint: „A nemzetiségi listát állító, de azon mandátumot nem szerző nemzetiséget nemzetiségi szöszölő képviseli az Országgyűlésben. A nemzetiségi szöszölő a nemzetiségi listán első helyen szereplő jelölt lesz.”

Az Országos Ruszin Önkormányzat 2014. február 15-én megtartott ülésén megválasztotta a 2014. évi országgyűlési képviselők választásán induló listáját és megtartotta kampánynyitó rendezvényét. A Nemzeti Választási Bizottság 2017. február 27-én megtartott ülésén 121/2014. számú

határozatával nyilvántartásba vetette az országgyűlési képviselők 2014. évi általános választásokon induló ruszin nemzetiségi listát:

1. Giricz Vera
2. Kozsnyánszky János
3. Szmolárné Nagy Marianna
4. Dr. Ljavinyec Sztjepán
5. Szónoczki János
6. Fekete Edina
7. Csehily József
8. Dr. Mudra László
9. Varga Márta
10. Tudlik Ferencné
11. Andrejcsák Róbert
12. Szemán Andrásné
13. Minyóczki Bertalan
14. Varga Gábor
15. Molnár György

A 2014. március 5.-i adatok szerint a ruszin nemzetiségi listára 643 fő regisztrált, ebből a parlamenti választásokon az ORÖ listájára szavazni szándékozók száma 424 fő.

Köszönjük a hazai ruszin közösség eddigi aktivitását és hasonló lelkesedést remélünk a szavazás során!

Szavazzunk az Országos Ruszin Önkormányzat országgyűlési listájára!

Kiadja
az Országos Ruszin Önkormányzat
Felelős kiadó: Giricz Vera

A szerkesztőbizottság tagjai:
Dr. Káprály Mihály - felelős szerkesztő
Szónoczky János Mihály - főszerkesztő
Manajló András - művészeti szerkesztő
Giricz Gabriella - szerkesztő

Szkiba Irén - szerkesztőségi titkár

A szerkesztőség címe:
1147 Budapest, Gyarmat u. 85/b.
Tel./Fax: (06-1) 468-2636

E-mail: ruszin.onkormanyzat@gmail.com
http://ruszin.com

Nyomdai munkálatok: AMG experts Bt.

A lapban megjelent cikkek bármilyen felhasználásánál a „Ruszin Világ”-ra hivatkozni kell.

Выдає:
Всержавное Русинське Самосправованя
Отвічальний видаватель: Віра Гіріц

Члены редакції:

Др. Михаил Капраль - отвічальний редактор
Янош Мигаль Соноцкі - главный редактор
Андрій Манайло - умільський редактор

Габрієла Гіріц - редактор

Ірина Скиба - секретарь

Адрес редакції:

1147 Будапешт, улица Дёрмот 85/б.
Тел./Факс: (06-1) 468-2636

E-mail: ruszin.onkormanyzat@gmail.com
http://ruszin.com

Друк: AMG experts Bt.

При передрукуванні посилати ся на “Русинський Світ”

ISSN: 1785-1149

Egy példány eladási ára: 600 Ft.